

Forn de calç de la carretera d'Espoia

La Torre de Claramunt

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Vilanova d'Espoia (Crta.BV-2135, pk.1,5 -Vilanova d'Espoia- 08789 La Torre de Claramunt)
Emplaçament	Al peu de la crta. BV-2135 p.k.1,5 al marge esquerre
Alçada:	406

Coordenades:

Latitud:	41.51618
Longitud:	1.6644
UTM Est (X):	388554
UTM Nord (Y):	4596922

Classificació

Número de fitxa	08286-115
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Durant les ventades de l'any 2009 va caure un arbre a la teulada del cobert, desprenent algun dels elements de dita coberta. L'accés a l'interior en l'actualitat és perillós. No s'ha tornat a accedir des d'aquell any.
Protecció	Inexistent
Número inventari	IPA núm. 40688
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Restringit
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada

Titular: 08286A00800035

Fitxes associades:

Forn de calç del Manou

Forn de calç de Coll de Mata / del Tino

Forn de calç Vell de Vilanova d'Espoia

Forn de calç Nou/Forn de cal Pep de la Jana

Data de registre de la dv., 29/11/2019 - 00:00

fitxa:

Descripció

Restes d'un antic forn de calç que pertanyia al mas Cal Manou de Poiosa. L'estructura del forn es troba protegida per un cobert de planta rectangular aixecat en maó, amb un gran portó de fusta a l'extrem de la façana nord, al peu de la carretera. El forn i un magatzem es troben a l'interior. S'observa la boca del forn precedida per un espai de magatzem, formada per un arc reforçat amb maó. La caixa del forn s'aixeca de forma circular al peu de la muntanya. S'aprecia l'arrebossat intern del parament. La part superior del forn roman oberta i sense cúpula. El seu diàmetre és de 1,80m i es troba protegida per una reixa.

Observacions:

A darrera del forn s'observen restes de l'antiga pedrera.

Història

Almenys des del segle XIV es troben documents que ens informen de l'explotació de la pedra calcària dels voltants de Vilanova d'Espoia als forns de calç. Les darreres produccions han estat estimades en un miler de tones anyals de pedra cuita o calç viva, en terròs, per a ésser apagada mitjançant l'addició d'aigua. El destí acostumava a ser la construcció i les adobaries d'Igualada, que per blanquejar la pell empraven la calç. També era un element imprescindible per a la fabricació de paper, amb l'objectiu de blanquejar i desinfectar la matèria prima. Pels habitants de Vilanova d'Espoia, el treball als forns de calç era complementari al de les feines agrícoles. RIBA GABARRÓ (1988: 315). Fins a la dècada del 1960 estigueren en funcionament diversos forns, entre els quals, destaca el de la carretera d'Espoia, que pertanyia al mas Cal Manou de Poiosa

Bibliografia

RIBA GABARRÓ, J. (1988) "La Torre de Claramunt" a Història de l'Anoia. Vol I. Ed. Parcir. Manresa.

